

Mislina Nur Badem

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Annem

Dokuz ay beni karnında taşıyan
Dokuz ay tekmelerimi sayan
Yine de beni sarıp kollayan
Seni çok seviyorum CEFAKAR anneciğim

Hastayken başucumdan ayrılmayan
Beni hep doğru yollara salan
En güzeli de beni sevip okşayan
Seni çok seviyorum VEFAKAR anneciğim

Üzülmemi hiç istemeyen
Her isteğimi yerine getiren
Kendini hiç düşünmeyen
Seni çok seviyorum FEDAKAR anneciğim

Sana yazmaya kıtalar yetmez biliyorum
Şimdilik ancak bu kadar yazabiliyorum
Bu şiiri beğenmeni umuyorum
Seni çok seviyorum CANIM anneciğim

Mislina Nur Badem

Biz Bu Değiliz

Sanki huşu kalmadı kalpte bir gram
Ellerden düşmüyor Facebook, Instagram
Olmalı gönüller yalnız Hakk'a ram
Yalnız Hakk'ın önünde bükülmeli diz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Hükmünü kaldırdık defter kalemin
Esiri olmuşuz sanal alemin
Sebebi yine biziz, bunca elemin
Kalmadı mahremiyet, kalmadı sır, giz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Komşumuz aç iken biz içtik soda
İsrafin adına dedik ki moda
Daraldı haneler, arttıkça oda
Kalmadı kanaatten içimizde iz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Tikiler, gotikler, acaip fanlar
Metaller, rockçılar ve korecanlar
Bunlarla meşguller genç müslümanlar
Dön özüne, özünden yeşersin filiz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Edep mi? çöllerde vaha diyoruz
Maşallah dururken 'oha' diyoruz
Arsızlık yetmedi daha diyoruz
İstila altında lehçemiz dilimiz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Ne açık ne kapalı yeni bir tür
Modaya kurban mı? gitti tesettür
Dünyaya köleyiz, günahlara hür
Bu olamaz asla bizim kimliğimiz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Beton manzaraya seyran olur mu?
Burger; köfte, kola; ayran olur mu?
Müslüman gavura hayran olur mu?
Günden güne eriyor öz benliğimiz
Yarab yol göster bize, biz bu değiliz

Mislina Nur Badem

Enise Hocam'a

En dengeli burçtandır, bilin adı ne ise
Büş kalır, bilmezseniz bilmece sonra
Yıldıza benzer desem bence abartı olmaz
Misliyle sana nur olur bilmece sonra

Mislina Nur Badem

Kitap

Sen yol gösterenisin
Medeni her ulusun
İlim, irfan, ahlakı
Öğrenmenin yolusun

Senle alem gezerim
Dünyayı keşfederim
Ufuklar seyrederim
Ne sırlarla dolusun

Yaprağın gül de olur
Yaprağın kül de olur
Arayan herşey bulur
Herşeyin en bolusun

Mislina Nur Badem

Rüyam

Tüm ödevimi bitirdim,
Rüya kaldı bir tane
Tam yatmaya giderken,
Bir de baktım oda ne?

Yatağımdan gökyüzüne
Bir pencere açıldı
Yıldızlar çiçek gibi
Üzerime saçıldı

Gökte ne kadar yıldız var
Bütün hepsini saydım
Gökkuşağını kendime
Kay kay yaparak kaydım

Bulutlarda gezerken
Bir kuş kondu yanıma
Sordum kuşa adın ne?
'Zümrüt' derler adıma

Zümrüd-ü anka ile,
Tüm semayı dolaştım
Güneşin gölgesinden
Kaf dağlarını aştım

Vardım masal şehrine,
Kaf'tan az yukardaydı
Devler, cinler, periler
Bütün hepsi ordaydı

Gezmeye yer kalmadı
Masallar ülkesinde
Yorulunca uzandım
Bir ağaç gölgesinde

Kalk! diye kükreyerek,
Birden geldi koca bir dev
Gözümü açtım ne göreyim
Dev annemmiş ülke ev

Annem başımda durmuş
Diyor "kalksana Misline"
Hay Allah rüya yüzünden
Geç kalacağım okula

Misline Nur Badem

Şeb-i Yelda (en Uzun Gece)

Takvimler 15 Temmuz sabahını gösterirken herkes için sıradan bir günmüş gibi başladı Cuma günü... Sıcak bir yaz günüydü. Habersizdi ülkem hiçbir şeyden. Gün normal seyrinde başlayıp, normal seyrinde sona eriyordu ki, akşam saatlerinde köprülerde bir hareketlilik olduğu haberleri gelmeye başladı. Biz, bir terör eylemine engel olmak için tedbir alınıyor herhalde! diye önemsememiştik gelen haberleri. 'Galiba darbe oluyor' diyenleri ciddiye almayıp, durumu şaka zannedecek kadar ihtimal vermemiştik böyle bir hainliğe. Gerçi 'Darbe' nedir çok iyi bilmiyordum o güne kadar ama duyduğum ve anladığım kadarıyla haince bir şeydi. Ve ülkeme yeni bir kötülüğün yapılmaya çalışıldığından emindim.

Ekranlarda başbakanımızı görüp, "Doğrusu bir kalkışma ihtimali üzerinde duruyoruz." haberini aldığımızda durumun ciddiyetini anlamaya başlamıştık. Sonra hep beraber televizyon ekranlarına kilitlendik. TRT kanalındaki spiker darbecilerin bildirisini okurken, sinirlerimiz iyice bozuldu. Saatler ilerliyordu ama gün bitmek bilmiyordu. Coğrafya dersinde en uzun gecenin 21 Aralık olduğunu öğrenmiştik. Ama biz en uzun geceyi 15 Temmuz'da yaşıyorduk...

Gecenin ilerleyen saatlerinde cumhurbaşkanımızı ekranlarda gördüğümüzde, artık hiçbir şüphemiz kalmamıştı. Cefakar memleketime bir hançer daha saplanmaya çalışılıyordu... Zaten bu ülkede ne zaman bir şeyler yolunda gitse, peşinden bir ihanet hep onu takip ederdi nedense. Cumhurbaşkanımızın çağrısından sonra babam bizi anneannemler de bırakıp, meydana koşarken, bizde evde dualara şarıldık. O gece görüşemedik babamla. Korku, endişe ve cesaretin birbirine karıştığı tarifi olmayan duygular yaşıyorduk. Korkumuz, endişemiz mazlumların sığınağı, İslam dünyasının kalbi cennet vatanımız Türkiye'mize karanlık çetelerin zarar vermesiydi. Cesaretimiz ise vatan kavramının canımızın ve kanımızın çok üstünde oluşuydu. Asla izin vermeyecektik, cennet ülkemize o kirli ellerin dokunmasına.

Günlerce vatanla yatıp, vatanla kalktık. Artık gündüzleri televizyondan gelişmeleri takip ediyor, akşamları meydanlarda geçiriyorduk. Bambaşka bir hale girmiştik ülke olarak, resmen bir tarihin canlı şahitleri oluyorduk, kendi destanımızı kendimiz yazıyorduk... Bir taraftan tarihin görmediği kahramanlık haberleri, bir taraftan şehit haberleri geliyordu... Özellikle şehit ve yaralı haberleri gelirken Trt'de ki okunan bildiri geçti gözümün önünden, 'Yurtta Sulh Konseyi' adını vermişlerdi. Bir alçaklık ancak bu kadar sinsice bir ambalaja büründürülebilirdi. Onca insanı katlederken adına birde sözde 'Barış Konseyi' diyorlardı utanmadan...

15 Temmuz bütün ezberlerimizi bozmuştu. Okulda öğrendiklerimizi hep altüst etmişti. Matematik iflas etmişti; gücü, tankları, silahları ellerinde tuttuklarını zannedenler, silahsız korunmasız sivillere karşı duramamıştı. Fizik kanunları derdest olmuştu, savaş uçaklarına süpürge sapı atıp tutturanlara karşı... Coğrafya en uzun geceyi yanlış tarif etmişti. Tankın önüne yatan bünyeleri hiçbir Biyoloji dersi açıklayamamıştı.

Tankları elindeki çantayla döven teyzenin halet-i ruhiyesini hiçbir Psikoloji ilmi anlayamazdı. Bir gecede darbe püskürtüp, sabah işine devam eden bir milletin durumunu hangi 'Sosyoloji' açıklardı? Velhasıl mı? Halktan iyi bir tokat yiyen ihanet çetelerinin 'Kimya'sının bozulmaması mümkün müydü? Ve Tarih, kahraman dedelerin, 'darbeye darbe' yapan kahraman torunlarının destanını yazmakla meşguldü şimdi.

Doğusundan batısına, güneyinden kuzeyine bütün memleket tek vücut olmuştu, uzun yıllar sonra. Ne muhalefet kalmıştı, ne parti, ne fırka. Bütün memlekette zihinler farklı olsa da yürekler aynı vatan aşkıyla atıyordu. Necip milletimle bir kez daha gurur duymuştum. Asırlarca İslam'a hadim olan, cihana İslam'ı hakim kılan bu millet için bu şeref elbette tesadüf değildi. Ve bir kez daha gördüm, anladım ki, Mehmet Akif'in 'Eğer o rüku olmasa dünyada eğilmez başlar' dediği milletim, hiçbir gücün karşısında eğilmedi, eğilmeyecek, ve asla bu memleket yenilmeyecekti. Çünkü, bu uğurda canını hiçe sayan kıyamete dek rahmet ve minnetle anacağımız, nice kahraman vatan

evlatlarını bir kez daha çıkarmıştı bu topraklar...

Mislina Nur Badem